

Prof. dr hab. Elżbieta Skrzypek
Katedra Kapitału Intelktualnego i Jakości
Wydział Ekonomiczny
UMCS Lublin

Recenzja pracy doktorskiej mgr Kamila Augustyna pt. Relacje między kreatywnością pracowników a efektywnością ekonomiczną przedsiębiorstw. Uniwersytet Rzeszowski. Kolegium Nauk Społecznych. Instytut Ekonomii i Finansów. Promotor dr hab. Stanisław Ślusarczyk, prof. P Rz., promotor pomocniczy dr hab. Barbara Fura, prof. UR, 2023, stron 277

1. Uzasadnienie podjęcia tematu pracy

Podjęty problem badawczy jest ważny, aktualny i ma charakter naukowy. Ważny jest zarówno z teoretycznego, jak i praktycznego punktu widzenia. Stanowi lukę, którą stara się wypełnić Doktorant. Zagadnienie twórczości stanowi w warunkach XXI wieku zasadniczy przedmiot refleksji naukowej. Jest przedmiotem badań i polem dla poszukiwania metod i narzędzi pomiaru kreatywności. W literaturze krajowej z zakresu nauk o zarządzaniu i jakości znajdujemy badania mające na celu ustalenie związków pomiędzy kreatywnością a efektywnością organizacyjną. Natomiast w literaturze z zakresu ekonomii i finansów brak jest tego rodzaju badań, dlatego próbę uzupełnienia tej luki podjął mgr K. Augustyn w swojej pracy. Można uznać, że praca wpisuje się w nurt poszukiwań kierunków rozwoju ekonomii kreatywności jako rozwijającej się subdyscypliny. Podjęta praca ma charakter interdyscyplinarny z przewagą problematyki odnoszącej się do ekonomii.

2. Cel badań

Cel sformułowany został poprzez wskazanie czterech zadań badawczych:

- pomiar i analiza stopnia zróżnicowania kreatywności pracowników badanych przedsiębiorstwa
- określenie efektywności ekonomicznej przedsiębiorstw,
- analiza relacji między kreatywnością pracowników a efektywnością ekonomiczną przedsiębiorstwa
- diagnoza świadomości pracowników w zakresie kształtowania się relacji między kreatywnością a efektywnością ekonomiczną.

Cele te zostały zrealizowane poprzez studia literaturowe, badania empiryczne oraz wtórną analizę dostępnych danych statystycznych

- ### **3. Przedmiot badań, przyjęte metody i narzędzia badawcze:**
- studia literatury naukowej polskiej i zagranicznej, metoda sondażu diagnostycznego z wykorzystaniem kwestionariusza ankiety, analiza danych empirycznych za pomocą metod statystycznych (graficzna prezentacja danych, statystyka opisowa, analiza zależności i korelacji dla cech jakościowych, metoda analizy obwiedni danych DEA. Kwestionariusz ankiety badawczej składa się z trzech części: pierwsza zawiera pytania zaczerpnięte z Kwestionariusza Twórczych Osiągnięć

(CAQ), druga część to pytania zamknięte opracowane przez autora pracy, trzecia część to metryczka. Do opracowania wyników badań wykorzystano licencjonowany program komputerowy Microsoft Excel oraz interaktywną aplikację webową deaR-Shiny.

Zakres przedmiotowy badań własnych obejmuje pomiar, analizę i ocenę stopnia różnicowania kreatywności personelu przedsiębiorstw, określenie efektywności ekonomicznej podmiotów gospodarczych oraz ustalenie i analizę relacji między kreatywnością pracowników a efektywnością ekonomiczną przedsiębiorstw. Podmiotem badań w pracy są pracownicy zatrudnieni w przedsiębiorstwach sektora kreatywnego „Projektowanie systemów komputerowych i usługi powiązane” (5415) wg klasyfikacji NAICS.

Zakres przestrzenny: badania obejmują przedsiębiorstwa zlokalizowane w Rzeszowie.

Zakres czasowy badań ankietowych: okres od września 2022 do listopada 2022 roku.

4. Hipotezy badawcze

Hipoteza główna: Kreatywność pracowników ma pozytywny wpływ na efektywność ekonomiczną przedsiębiorstw podsektora „Projektowanie systemów komputerowych i usługi powiązane” (5415) zlokalizowanych w Rzeszowie według klasyfikacji NAICS.

Hipotezy szczegółowe:

1. Pracownicy przedsiębiorstw są przekonani o istnieniu relacji między kreatywnością a efektywnością ekonomiczną.
2. Wpływ kreatywności pracowników na efektywność ekonomiczną przedsiębiorstw zależy od wykształcenia pracowników i skali wydatków na badania i rozwój (B+R) w przedsiębiorstwach.
3. Wpływ kreatywności pracowników na efektywność ekonomiczną przedsiębiorstw jest silniejszy w większych (pod względem liczby pracowników) podmiotach gospodarczych

5. Ocena merytoryczna pracy

Strukturę niniejszej pracy doktorskiej zdeterminowały: osiągnięcie celów postawionych przed pracą, weryfikacja hipotez badawczych. Specyfika otrzymanych informacji i danych w wyniku analizy literatury przedmiotu i własnych badań empirycznych Autora. Praca składa się ze wstępu, czterech rozdziałów, zakończenia oraz aneksu. Posiada dwie warstwy teoretyczną i praktyczną, które się wzajemnie uzupełniają tworząc logiczną całość. W pracy pokazano ewolucję pojęcia twórczości od starożytności do XXI wieku. W wieku XXI twórczość to domena badawcza wielu dyscyplin naukowych. Omówiono trzy fazy procesu ewolucji zjawiska twórczości: negatywizm, elitaryzm i egalitaryzm. Porównano kreatywność i twórczość (tab. 1 i 2), wskazano na związki pomiędzy kreatywnością i innowacyjnością. Autor podkreśla, że termin twórczość jest szerszy niż kreatywność. W pracy dokonano charakterystyki złożonego fenomenu twórczości, wskazano jego cztery aspekty: wytwór, osoba, środowisko i proces. Przedstawiono wybrane kryteria podziału twórczości spotykane w literaturze (tab.3). Omówiono wybrane ekonomiczne teorie kreatywności (klasyczne, poznawcze, systemowe, kulturowe, humanistyczne, postaw twórczych, twórczości codziennej). Kolejno autor pracy odnosi się do

metod i narzędzi pomiaru kreatywności. Przywołał wybrane testy twórczości odnoszące się do osoby, procesu, wytworu i środowiska, omówił ich wady i zalety, przedstawił charakterystykę ekonomii kreatywności i pokazał jej miejsce w strukturze nauk. Przywołał ponadto paradygmat gospodarki kreatywnej. Podkreślił, że kreatywność połączona z nowoczesną technologią w aktualnych realiach rynkowych jest kluczem sukcesu dla przedsiębiorstw projakościowych. Wskazał na różnice pomiędzy GOW a gospodarką kreatywną. Autor pracy odniósł się także do kreatologii jako interdyscyplinarnej nauki o twórczości. Wskazał, że jej celem jest integrowanie wiedzy naukowej o twórczości, jej systematyzacji, dążenie do wyciągania trafnych i syntetycznych wniosków. Pokazał związki pomiędzy kreatywnością, ekonomią i kreatologią.

W pracy przedstawiono obszary badawcze i aplikacyjne ekonomii kreatywności, wskazano, że nauka ta zajmuje się teorią i badaniami dotyczącymi wartości dodanej, jaką wnosi kreatywna gospodarka do teorii ekonomii. Odnosi się ponadto do filozofii, historii, psychologii, pedagogiki, socjologii kreatywności oraz zarządzania kreatywnością. Dotyczy rozwoju gospodarczego, gospodarki kreatywnej i organizacji kreatywnych.

Przedstawiono sektor kreatywny jako przedmiot badań ekonomii kreatywności. Ukazano genezę i rozwój sektora kreatywnego (def. tab. 10). Wskazano na brak jednoznacznej definicji w tym obszarze. Wskazano ponadto kryteria podziału przedsiębiorstw sektora kreatywnego, w tym kryterium identyfikacji i rodzaje działalności. Badania prowadzone w tym sektorze mogą mieć szerokie zastosowania, mogą dotyczyć jednostki, firmy, branży, miasta, regionu i gospodarki.

W rozdziale II przedstawione zostały teoretyczne aspekty efektywności przedsiębiorstw. Ukazano genezę i ewolucję koncepcji efektywności w teorii ekonomii. Podkreślona została złożoność i wieloznaczność kategorii efektywności. Wskazano na etymologię słowa efektywność i jego angielskie odpowiedniki. Przedstawiono konceptualizację pojęcia efektywności w historii myśli ekonomicznej, pokazano efektywność i kategorie pokrewne (tab. 12). Autor przedstawił typologie procesów gospodarczych wg ich skuteczności i efektywności. Pokazał definicje i sposoby interpretacji efektywności ekonomicznej, odniósł się do istoty kategorii sprawności i skuteczności. Przedstawił efektywność w wybranych dziedzinach i dyscyplinach naukowych (tab.18); inżynieryjno-technicznych, ścisłych, przyrodniczych, w naukach o zarządzaniu i jakości oraz w finansach.

Ważnym zagadnieniem podjętym w pracy jest pomiar efektywności przedsiębiorstwa, autor pracy omawia tu trzy podejścia: wskaźnikowe, parametryczne i nieparametryczne.

Kolejno omówiono istotę i zadania modeli DEA (Data Envelopment Analysis) i FDH (Free Disposal Hull), pokazano ich powiązania, ponadto przedstawiono porównanie metody parametrycznej i nieparametrycznej. Efektywność ekonomiczna przedstawiona została jako iloczyn efektywności technicznej i alokacyjnej. Na rys. 10 pokazano podstawowe rodzaje efektywności oraz dekompozycję efektywności ekonomicznej (rys. 11).

Dokonano przeglądu literatury ukazującej związku między kreatywnością i efektywnością ekonomiczną, podkreślono brak prac ukazujących powiązania w tym zakresie w naukach o finansach i ekonomii.

Rozdział III zawiera przegląd definicji kreatywności, autor pracy przyjmuje do rozważań w pracy definicję za Szmidt 2013: kreatywność to zdolność człowieka do w miarę częstego generowania nowych i wartościowych wytworów (rzeczy, idei, metod działania itp.). Autor uzasadnił przyjęcie tej definicji, podkreślił, że kreatywność to element twórczości, ponadto przyjęta definicja zakłada elitarny charakter kreatywności. Wyróżniono cztery aspekty kreatywności (4p): person, proces, place, product. Doktorant odniósł się do pomiaru kreatywności i podejścia pomiarowego (twarde dane, samoocena osoby badanej, ocena osób trzecich np. ekspertów). Podkreślił, że kreatywność trzeba badać w trzech perspektywach: aspekt, poziom i podejście pomiarowe, przedstawił trójwymiarową matrycę pomiaru kreatywności.

Badanie dotyczące kreatywności indywidualnej przedstawiono w tab. 20, ukazano konfigurację pomiaru indywidualnej kreatywności. Wykorzystano do badań Kwestionariusz Twórczych Osiągnięć (CAQ-Creative Achievement Questionnaire) autorstwa S. Carson, J.B. Petersen oraz D.M. Higgins. Autor pracy stwierdził, że badacze przeprowadzili dokładną analizę statystyczną kwestionariusza, stwierdzili, że jest wiarygodny, rzetelny oraz dokładnie mierzy różnorodne składniki kreatywności. Charakteryzuje się wysoką zbieżnością wyników w porównaniu do innych miar kreatywności. Autor pracy przedstawił wady i zalety trójwymiarowej matrycy. W badaniach empirycznych kluczowym pojęciem jest efektywność ekonomiczna. W pracy przyjęto definicję za Barburskim 2017. „Pojęcie efektywności ekonomicznej oznacza relację określonego efektu (efektów) do danego czynnika produkcji lub zespołu czynników produkcji. Zarówno w teorii ekonomii, jak i praktyce gospodarczej mogą być stosowane różne miary efektywności ekonomicznej, zależnie od tego, co się przyjmie jako efekt, a co jako nakład, w wyniku czego otrzymuje się różne relacje efektywności”. Na potrzeby pomiaru efektywności ekonomicznej badanych przedsiębiorstw autor przyjął wskaźniki ze sprawozdań finansowych.

Podmiotem badań w pracy są przedsiębiorstwa sektora kreatywnego „Projektowanie systemów komputerowych i usługi powiązane” (5415) wg klasyfikacji NAKS, zlokalizowane w Rzeszowie. Autor pracy uzasadnił wybór przedmiotu badań i wskazał cechy tych przedsiębiorstw. Określił też zakres badań. Zakres podmiotowy dotyczy pracowników. Przedstawiono plan badań (rys. 17). Obejmuje on studia literatury, badania ankietowe, podsumowanie wyników badań, sformułowanie wniosków i zalecenia dotyczące przyszłych badań. W pracy sformułowano cztery zadania badawcze.

Narzędziem badawczym jest kwestionariusz ankiety, która składa się z trzech części:

- pytania zaczerpnięte z kwestionariusza CAQ; składa się z dwóch części, część I: 13 obszarów, część II: osiągnięcia w 10 typowych dziedzinach artystycznych i naukowych. Przedstawiono sposób punktacji:
- trzy pytania zamknięte; dotyczące kreatywności pracowników i efektywności przedsiębiorstwa, opracowane przez autora

- metryczka.

Określono zmienne do analizy: dotyczące indywidualnej kreatywności pracowników (12), dotyczące efektywności przedsiębiorstw, dotyczące demografii (metryczka) oraz wskaźniki efektywności ekonomicznej przedsiębiorstw (zysk netto).

Wartościom zmiennych od X1-X14 przypisano kody (tab. 21).

W ramach doboru próby i opisu przebiegu badania ankietowego wskazano, że badane przedsiębiorstwa świadczą usługi: programowania komputerowego, projektowania systemów komputerowych, zarządzania urządzeniami komputerowymi, inne związane z komputerami. W Polsce funkcjonuje w tym podsektorze 23912 podmiotów gospodarczych. Pokazano strukturę tych przedsiębiorstw (78,7% to mikroprzedsiębiorstwa (1-9 osób) (wykres 5), strukturę przestrzenną przedsiębiorstw podsektora „Projektowanie systemów komputerowych i usługi powiązane” (w kraju, wg miast i w Rzeszowie). W Rzeszowie jest 416 podmiotów (w bazie EMIS znajdują się dane dotyczące 149 przedsiębiorstw). Autor uzasadnił wybór Rzeszowa do przeprowadzenia badań tym, że jest tu skupionych 61 % podmiotów woj. podkarpackiego podsektora. Ostatecznie otrzymano bazę 109 przedsiębiorstw (tj. ¼ całej populacji).

Dobór próby badawczej odbył się poprzez losowanie warstwowe proporcjonalne. Ostatecznie zbadano 14 przedsiębiorstw. Autor przedstawił problemy związane z badaniem. Badania przeprowadzono w 15 przedsiębiorstwach, otrzymano 128 ankiet.

Metody gromadzenia i prezentacji danych: dane z kwestionariuszy zakodowano w arkuszu kalkulacyjnym Microsoft Excel. Wyniki zaprezentowano w formie tabelarycznej i graficznej (wykresy).

Metody analizy danych: zmienne wynikające z pytań w kwestionariuszu anonimowej ankiety mają charakter jakościowy, są to zmienne typu nominalnego (płeć, domeny indywidualnej kreatywności) oraz zmienne typu porządkowego (X1-X14).

Do analizy danych zastosowano; wybrane miary statystyki opisowej, analizę zależności dla cech jakościowych, metodę DEA. Spośród miar statystyki opisowej Autor wybrał miary położenia: średnią arytmetyczną, medianę, modę (modalna, dominanta), współczynnik skośności, minimum, maksimum, kwartył dolny, górny, odchylenie standardowe, współczynnik zmienności. Pokazał przydatność wykresu pudełkowego (ramka-wąsy) w graficznym przedstawieniu zależności pomiędzy niektórymi statystykami rozkładu cechy. Wykres ten umożliwia wnioskowanie dotyczące asymetrii rozkładu lub zróżnicowania badanej zmiennej, umożliwia ocenę czy w rozkładzie cechy występują obserwacje nietypowe (odstające) oraz w jakiej odległości od centrum rozkładu się znajduje.

W ramach analizy zależności dla cech jakościowych wskazano, że do pomiaru siły zależności między dwiema cechami wykorzystano współczynniki kontyngencji: współczynnik C Pearsona, V Cramera i T Czuprowa (przyjmują one wartości z przedziału 0-1). Określono ponadto umowne progi dotyczące interpretacji wartości współczynników: od 0,00-0,29- słaby związek między zmiennymi, od 0,30-0,49 umiarkowany oraz od 0,50-1,00 silny.

Metoda analizy obwiedni danych: określa dla danej jednostki pewne jednostki wzorcowe, które np. minimalizują nakłady. Metoda DEA należy do grupy metod nieparametrycznych, które bazują na programowaniu liniowym. Umożliwia określenie efektywności danego obiektu na tle innych obiektów. W DEA wyróżnia się model CCR (zorientowany na efekty lub nakłady). Autor pracy przyjął model CCR zorientowany na efekty (kreatywność to nakład a zysk netto rezultat). Obliczeń dokonano w interaktywnej aplikacji webowej deaR-Shiry.

Kolejna część pracy zawiera wyniki badań. Przedmiotem analiz było 128 ankiet, przedstawiono strukturę respondentów. Omówiono domeny indywidualnej kreatywności (4 grupy): kreatywność codzienną, twórcze pisanie, badania naukowe, wynalazki, aktywność fizyczna, działalność artystyczna. Respondenci dokonali samooceny własnej kreatywności, wskazano też związek między kreatywnością pracowników a efektywnością przedsiębiorstwa, ponadto odniesiono się do prowadzonych przez przedsiębiorstwa prac w zakresie B+R.

Kolejno przedstawiono statystyki opisowe dla zmiennych od X1-X14 (tab. 23) oraz wykresy pudełkowe (wykresy od 30-43). Przedstawiono wyniki analizy zależności między wybranymi zmiennymi jakościowymi. Z punktu widzenia realizacji celów badawczych i weryfikacji hipotez naukowych ważne okazały się następujące obszary:

- identyfikacja tych zmiennych, które są związane ze zmienną X12 (samoocena własnej kreatywności),
- określenie zmiennych związanych z X13 (związek kreatywności pracowników i efektywności przedsiębiorstwa).

W obydwu przypadkach analizowane są wielkość przedsiębiorstwa, płeć, wykształcenie, staż pracy, stanowisko wypełniającego ankietę).

- ustalenie czy zachodzi współzależność między zmiennymi X12 (samoocena własnej kreatywności) i X13 związek między kreatywnością pracowników a efektywnością przedsiębiorstwa.

Opracowano tabele kontyngencji wraz ze statystyką chi-kwadrat, wartością współczynnika p i przyjętym poziomem istotności alfa (tab. 24 do 34).

Konsekwencją przeprowadzonych badań były następujące ustalenia: wielkość przedsiębiorstwa, płeć, wykształcenie, staż pracy i zajmowane stanowisko nie miały wpływu na ocenę kreatywności.

Jeśli chodzi o związek między kreatywnością a efektywnością przedsiębiorstwa to 75,8% respondentów (właściciel, prezes, vice prezes, kierownik, menadżer) uważa, że ten związek występuje, podobnie odpowiadało 75,7% pracowników niższego szczebla. Stanowisko osoby wypełniającej ankietę nie miało wpływu na opinię respondentów w kwestii realizacji kreatywność- efektywność przedsiębiorstwa. Ta sama relacja według samooceny własnej kreatywności wskazuje na słaby związek między zmiennymi. Wyniki badań zestawiono w tab. 35. Wynika z nich, że tylko w przypadku dwóch par zmiennych zachodzi statystycznie istotna zależność. Siła zależności jest słaba, co potwierdzają wartości współczynników korelacji.

Wyniki testu twórczych osiągnięć CAQ (tab. 36 i 37) są bardzo zróżnicowane w grupie 128 osób. Pokazano wyniki uzyskane przez poszczególne osoby i w poszczególnych przedsiębiorstwach.

Realizacji celów pracy służy pokazanie zależności pomiędzy kreatywnością a efektywnością ekonomiczną, co umożliwiła analiza relacji za pomocą metody DEA. Przedstawiono model DEA CCR ukierunkowany na efekty-nakłady i rezultaty. W modelu DEA uwzględniono 3 zmienne reprezentujące nakłady i efekty i jeden nakład i 2 efekty. W warunkach modelu DEA CCR przyjęto zysk netto za lata 2020 i 2021. W pełni efektywne okazały się dwie jednostki decyzyjne, pozostałe są nieefektywne (13). Na podstawie modelu DEA CCR zorientowanego na efekty można stwierdzić, że istnieje pewien związek pomiędzy kreatywnością pracowników a efektywnością ekonomiczną przedsiębiorstw. Analiza przeprowadzona została w odniesieniu do dwóch efektywnych przedsiębiorstw. Wysoki poziom kreatywności w tych 2 przedsiębiorstwach wynika z profesjonalnych osiągnięć w obszarze wynalazków i badań naukowych. Posiadają one odpowiednio 83 i 78% pracowników z wyższym wykształceniem oraz prowadzą prace B+R.

Cele postawione przed pracą doktorską zostały zrealizowane. Potwierdzona została hipoteza ogólna i trzy hipotezy szczegółowe. Podjęty problem naukowy został rozwiązany. Praca wnosi wkład do rozwoju badań w ekonomii kreatywności na poziomie mikroekonomicznym. Wpisuje się w nurt badań w ramach pomarańczowej gospodarki (economia naranja), która nawiązuje do przemysłów i sektorów kreatywnych (i mocno rozwija się w Hiszpanii). Autor w pracy wskazał kierunki dalszych badań, które powinny być kontynuowane w obszarze relacji pomiędzy kreatywnością pracowników a efektywnością ekonomiczną podmiotów gospodarczych. Są to: ustalenie domen kreatywności indywidualnej, identyfikacja optymalnych metod statystycznych lub ekonometrycznych do badania relacji między kreatywnością pracowników a efektywnością ekonomiczną przedsiębiorstw, wskazanie czynników wpływających na te relacje, opracowanie modeli lub teorii, które wyjaśniałyby w szerszym stopniu te relacje, podjęcie prób poszukiwania związków między indywidualną kreatywnością a kondycja finansową przedsiębiorstw, które można by ocenić wykorzystując analizę wskaźnikową czy metody dyskryminacyjne, zbadanie występowania efektów spillover kreatywności i ich wpływu na efektywność ekonomiczną podmiotów gospodarczych.

Praca doktorska została oparta na dobrych podstawach teoretycznych. Bibliografia jest obszerna, zamieszczona została na stronach 221-257. Literatura została dobrana w sposób prawidłowy i odpowiednio wykorzystana. Jest aktualna i wystarczająca do realizacji celów przyjętych w pracy. Percepcję treści pracy ułatwiają 17 rysunków i 58 wykresów. Język i styl pracy nie budzą zastrzeżeń.

Pytania wymagające ustosunkowania się Doktoranta

Pyt. Która z kategorii: efektywność czy skuteczność jest szersza – proszę to uzasadnić

Pyt. Jaką rolę pełni efektywność informacyjna w społeczeństwie sieciowym?

Pyt. Jakie przesłanki zadecydowały o wyborze metody DEA do badań?

Pyt. Jaki jest zdaniem Pana powód, że tylko dwa przedsiębiorstwa okazały się efektywne?

Konkluzja

Rozprawa doktorska stanowi rozwiązanie problemu naukowego zawartego w tytule rozprawy. Autor zrealizował cele pracy i zweryfikował pozytywnie postawione hipotezy badawcze. Praca wnosi do podjętej problematyki nowe, ważne treści w sferze teoretycznej i metodycznej ekonomii i finansów. Spełnia wymagania Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U z 2017 roku poz. 1789 ze zmianami).

Praca dowodzi, że Doktorant:

- przedstawił i rozwiązał problem badawczy cechujący się oryginalnością, przedstawiona praca wnosi znaczny wkład do rozwoju nauki w dyscyplinie ekonomia i finanse w dziedzinie nauk społecznych,
- posiada wystarczającą ogólną wiedzę teoretyczną w dyscyplinie ekonomia i finanse,
- posiada odpowiednią wiedzę i umiejętności do prowadzenia pracy naukowej, posiada rozwinięty warsztat badawczy.

Praca stanowi przykład oryginalnego, autorskiego, interdyscyplinarnego opracowania, ułożonego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie ekonomia i finanse. Przedłożona praca doktorska spełnia wymagania stawiane rozprawom doktorskim zawarte w ustawie i w związku z tym wnoszę o jej przyjęcie przez Kolegium Nauk Społecznych Uniwersytetu Rzeszowskiego oraz dopuszczenie do publicznej obrony.

Ze względu na wysoki poziom pracy pod względem metodycznymi merytorycznym wnoszę o jej wyróżnienie.

Lublin, 12 lipca 2023

